

Det, der så undrer Dansk Folkeparti i hvert fald, er, at bl.a. Socialforskningsinstituttet har sagt, at man faktisk betragter Danmark som et multietnisk og multikulturelt samfund allerede nu. I den forbindelse er det så, når vi bliver konfronteret med forskellige hændelser i Danmark, at meget tyder på, at Danmark i virkeligheden er det delte samfund, som statsministeren ikke mener Danmark er.

Altså når vi ser f.eks. beboerforeninger på Nørrebro, hvor der er et flertal af arabere, der møder op til den årlige generalforsamling, hvor det er arabiske personer, der bliver valgt til alle bestyrelsesposterne i den pågældende boligforening, hvor generalforsamlingen foregår på arabisk, så er det, at vi spørger: Er det ikke et delt samfund, hvor vi har nogle dele af det danske samfund, hvor man altså kører med arabisk, og andre dele af det danske samfund, hvor man har det normale danske sprog og de danske traditioner?

Er det ikke et problem, som statsministeren ser, at vi er på vej til dette delte samfund, hvor det i højere og højere grad bliver et spørgsmål om, at man har to kulturer, der er på hver sin side i Danmark og ikke arbejder tilstrækkeligt sammen?

Jeg kunne godt tænke mig at høre statsministerens klare svar på: Er det en ønskelig udvikling, og går det ikke direkte imod den udvikling, som statsministeren siger foregår?

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg hæftede mig ved, at statsministeren lægger megen vægt på de danske værdier. Jeg oplever egentlig, at de danske værdier er, at vi faktisk har mangfoldighed i kulturer, og vi har en pluralisme, hvor vi i høj grad kan være her med vores forskellighed.

Så når jeg hører ordet danske værdier brugt i denne her sammenhæng, i en etnisk sammenhæng, så kan jeg lidt frygte, at ministeren faktisk mener, at en masse af den kultur, som etniske grupper kommer med, faktisk ikke skal være en del af den mangfoldighed, som vi har tradition for at have i det danske samfund.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Allerførst vil jeg gerne sige til hr. Peter Skaarup, at når jeg har forholdt mig til begrebet multietnisk samfund, som jeg gør, så er det, fordi der alt for mange steder til det begreb knyttes de billeder, jeg just også har fortalt om.

Jeg ønsker ikke et Danmark med ghettodannelser. Jeg ønsker ikke et Danmark, hvor der ikke tales dansk overalt i vort samfund. Og jeg ønsker ikke et Danmark, hvor der er en social lagdeling, der beror på, at vi ikke har været gode nok til at få de mennesker, der kommer til landet, enten som flygtninge eller på anden måde, ind i det danske samfund.

Vi skal ikke ved passivitet og ved bekymring for ikke at arbejde offensivt med tingene bringe os i den situation. Derfor vil jeg gerne sige, at med de seneste to store integrationslove inden for de sidste 7-8 år føler jeg, at vi har et rigtig godt grundlag for at sikre de mange mennesker, som er kommet til landet, en vej ind i det danske samfund via arbejde og via uddannelse.

Tænk bare på, at de oplysninger, jeg har, viser os, at der vel er ca. 2.000 mennesker med en flygtninge-/indvandrerbaggrund, som har en teknisk uddannelse, men som ikke desto mindre ikke kan få arbejde, og her må vi altså gøre en indsats, dels for at ændre holdningerne på arbejdspladserne i Danmark, dels for at give det lille ekstra tillæg til deres uddannelse, så menneskene kan komme i arbejde. Der er så mange positive eksempler på, at flygtninge/indvandrere ved at komme i arbejde giver et godt bidrag til det danske samfund, og vi må gøre det både for samfundets skyld og for deres egen skyld.

Hr. Knud Erik Hansen spurgte om kulturerne. Jo, altså jeg har altid ment, at et af de smukkeste træk ved det danske samfund er, at når kulturer bringes sammen i Danmark, bliver det ikke til et kultursammenstød, men så bliver det til et kulturmøde, hvor vi kan fungere ved siden af hinanden.

Men det er jo ikke ensbetydende med, at vi skal lukke øjnene for, at vi også har nogle reelle problemer, ikke overalt i Danmark, slet ikke, men i nogle samfund, i nogle bydele har vi nogle problemer, vi skal tage hånd om.

Peter Skaarup (DF):

Tak for det her mere udførlige svar, men jeg synes stadig væk ikke, statsministeren forholder sig til det reelle spørgsmål. Det, som optager mange danskere i øjeblikket, er: Kan vi ikke gøre noget ved det antal indvandrere og flygtninge, der kommer her til landet?

Vi regner med, at det i år bliver ca. 15.000, måske endda 20.000, fordi der er nogle af de tal, der bliver højere end tidligere år, og det er dér, hovedproblemet ligger. Og der har jeg bemærket, at Socialdemokratiet – i hvert fald hos dem selv